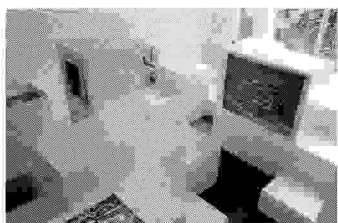

de filosofie van de kunstenaar. Omdat de tegenstellingen binnen de werken nagenoeg geen spanningen opwekken, blijft Forever Now voornamelijk een wat vrijblijvend geheel. Het kunstwerk dat de tijdsbeleving van de toeschouwer het meest aanspreekt is Forever Now 2. Deze lichtprojectie van her en der opduikende beelden van statische gebruiksvorwerpen waarachter een wereld van beweging schuilgaat, roept kritische vragen op over tijdsbeleving en consumptiegedrag. Toch slaagt ook dit kunstwerk er niet in je aandacht lang vast te houden. Het werk komt gekunsteld over waardoor je je bewust bent van Koeks spel met tijd en je tijdsbeleving niet daadwerkelijk wordt beïnvloed.

Pixels Of Reality-what do you know, what do you see?
t/m 18 juni 2006

PUBLIC SPACE WITH A ROOF
Overtoom 301, Amsterdam
www.pswar.org

Pixels of Reality, foto Ilya Robinovich

11

Daniël Dennis de Wit
What do you know,
what do you see?

P

Projectruimte Public Space With A Roof is volgebouwd met witte kubussen van verschillende omvang. In deze ruimtevullende installatie zijn schilderijen, foto-collages, video's en een enkele sculptuur verwerkt. De maten van de kubussen zijn afgestemd op het type werk en op de manier waarop het werk normaal gesproken wordt gepresenteerd. Zo fungeren bijvoorbeeld de kubussen naast de videowerken vooral als zetel.

De twee initiatiefnemers van Public Space With A Roof, Tamuna Chabashvili uit Georgië en Adi Hollander uit Israël, zijn onlangs een onderzoek begonnen naar het veelzijdig opduikende begrip 'politieke kunst'. Met dit project hoopten ze meer inzicht in deze materie te krijgen en tegelijkertijd de discussie over kunst en politiek in het algemeen te verbreden. Dit onderzoek resulteerde in een serie debatten en lezingen en deze tentoonstelling, onder de noemer Pixels of Reality: what do you know, what do you see?.

Het schilderij Disasters of War 1 van Praneet Soi is een geschikte illustratie van de titel van de tentoonstelling. Men ziet een groepje mensen – duidelijk afkomstig uit het Midden-Oosten – in een conflictsituatie. Het beeld doet sterk denken aan een fragment uit een journaalreportage van bijvoorbeeld Aljazeera of CNN. De figuren beslaan echter slechts een zeer klein gedeelte van het

oppervlak van het werk. De achtergrond is in zijn geheel egaal blauw geschilderd, waardoor er binnen de beeltenis eigenlijk geen informatie wordt gegeven over de omgeving van de figuren. De toeschouwer mist dan elke houvast van het herkenbare journaalbeeld en wordt daarna al gauw gedwongen zijn andere aannamen naar het rijk der fabelen te sturen. Deze plotselinge verwarring wordt geïntensiveerd als men ook nog eens inziet, dat wat aanvankelijk voor schilderij doorging eigenlijk een fotografische print van een schilderij blijkt te zijn.

Een soortgelijke deconstructie van beeld(vorming) en betekenis is ook terug te vinden in het werk *Evening news* van Ivan Grubanov. In deze videoregistratie is te zien hoe een cameraploeg van een journaal 's avonds laat buiten een reportage aan het maken is. Dit werk laat echter zien wat voor een opvallende en onnatuurlijke situatie deze cameraploeg zelf creëert, enkel door hun aanwezigheid. De cameramannen en geluidsman darten om de reporter heen, terwijl de duisternis wordt verjaagd met een aantal immens sterke lampen die de camera van het benodigde kunstlicht voorzien. Het felverlichte gelaat van de nieuwscorrespondente steekt vlijmscherp af tegen de pikdonkere omgeving. Als een fakkel begeeft de groep zich in een zee van duisternis. Als toeschouwer van dit werk heb je geen idee van de context waarin deze groep zich bevindt. Een kijker van de journaaluitzending merkt daarentegen hoogstwaarschijnlijk niks vreemds wanneer de reporter haar verslag uitbrengt op TV. Door een perspectief te tonen buiten het geijkte kader van hetgeen wij kennen van het televisiejournaal, laat Grubanov ons zien hoe beeldvorming tot stand kan worden gebracht en welke belangrijke rol de context hierin speelt. Grubanov lijkt ons vooral te willen vertellen dat het lastig is om een neutrale positie in te nemen ten opzichte van een medium, geen enkel perspectief kan immers die objectieve claim waarmaken.

Wat interessant is bij deze tentoonstelling – vergeleken met veel tentoonstellingen met een politiek thema – is dat niet alle werken aanvankelijk gemaakt zijn met politieke motieven, maar onbedoeld wel politieke implicaties kunnen hebben. Zo bestaat het werk van Carlos Llavata uit een videoregistratie van een flink aantal 'acties' die hij heeft uitgevoerd. Llavata blaast objecten zoals stoelen, modelvliegtuigjes en allerlei andere voorwerpen met veel explosieven op. Deze videoregistratie doet erg speels aan, Llavata lijkt vooral de kwajongen uit te willen hangen en zich niet zozeer druk te maken om politieke zaken. Toch zijn de vragen die dit werk misschien onbedoeld oproept beslist niet kinderachtig: want hoever reikt de autonomie van de explosieven-kunstenaar? Waar houdt de speelse onschuldigheid op en worden explosies alsnog bittere ernst?

Doordat elk werk is opgenomen in het totaalconcept van de installatie, gaan de werken op een gelijkwaardig niveau de discussie met elkaar aan. Zelfs de meest 'politieke' kunstwerken worden in de context van deze installatie behoorlijk gerelativeerd, waardoor de dialogen tussen de werken onderling en de algemene discussie over politiek en kunst de boventoon voeren. Waar het thema 'politiek en kunst' soms door kan slaan in ongegeneerd engagement bij tentoonstellingen of kunstenaars, is deze tentoonstelling een toonbeeld van nuanceren en afgewogen keuzes. Al met al een zeer gedegen project van een bewonderenswaardig initiatief.

TUBE'S CHOICE

D

Dream Shop toont meer dan 80 silhouetten uit het werk van Yohji Yamamoto – voornamelijk uit de periode 1987–2006. Yamamoto's ontwerpen belichamen het perfecte evenwicht tussen eenvoud in creatie enerzijds en een streven naar verfijndheid en technische perfectie anderzijds. Op unieke wijze verenigt hij de elegantie van de Franse haute couture-traditie met de Japanse kledingtraditie, hetgeen resulteert in kledingstukken die tegelijk puur en sculpturaal ogen.

Yohji Yamamoto: Dream Shop
t/m 18 augustus 2006

MODEMUSEUM PROVINCIE ANTWERPEN
(MOMU)
Nationaalstraat 28, Antwerpen (BE)
www.momu.be